

РЕШЕНИЕ

№ 29

гр. София, 05.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-4, в публично заседание на дванадесети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Никола Чомпалов

при участието на секретаря Анелия Й. Груева
като разгледа докладваното от Никола Чомпалов Търговско дело № 20231100901540 по описа за 2023 година

СГС е сезиран с искова молба от Национална агенция за приходите, с която са предявени срещу „Х. М“ ЕООД-в несъстоятелност искове с правно основание чл.694 ал.2, т.1 ТЗ. Твърди се от ищеца, че в негова полза съществуват вземания срещу длъжника в несъстоятелност в размер на общо 321 178,20 лв. - по изп.лист от 21.11.2019 г. на СРС, 127 с-в, по гр.дело N 63715/15 г. и по изп.лист от 15.01.2016 г. на СРС, 90 с-в, по гр.дело N 63713/15 г., които са предявени в производството по несъстоятелност, но са били включени от синдика в списъка с неприети вземания, а възражението по чл.690 ТЗ на ищеца е оставено без уважение. Сочи се от ищеца, че процесните вземания са публични и за тях следва да се прилага правилото на чл.209 ал.1 ДОПК и на чл.164 ал.4, вр. с ал.1 ДОПК, поради което тези вземания следва да се включват служебно от синдика в списъка с приети вземания. Поддържа се, че за процесните вземания не е необходимо да се спазват сроковете по чл.685 и чл.688 ТЗ. Иска се от ищеца да се установи съществуването на процесните вземания в размер на общо 321 178,20 лв., от които главница в размер на общо 199 473,83 лв. и лихва от общо 122 017,57 лв.

Ответникът, пР.ан по реда на чл.50 ал.2 ГПК, не е подал писмен отговор и не взема становище по исковете.

Синдикът на ответника е подал писмен отговор, с който оспорва исковете с възражението, че процесуалното право на ищеца да предяви в производството по несъстоятелност процесните вземания е било погасено, защото тези вземания са възникнали преди откриване на производството по несъстоятелност и е следвало да се предявят в сроковете по чл.685 и чл.688 ТЗ, но това не е било сторено. Синдикът се позовава на приетото от съда в

производството по чл.690 ТЗ, че вземането в размер на 56 356,04 лв. е възникнало на 23.06.2017 г. Поддържа се, че изискването за предявяване на вземанията в регламентираните от ТЗ срокове произтича от нормата на чл.164 ал.3 ДОПК, а ал.4 не налага друг извод, доколкото вземанията не са установени по специален ред. Сочи се, че е настъпил правният ефект на чл.739 ал.1 ТЗ, изразяващ се в погА.ване на вземанията.

С определение от 08.12.2023 г. на основание чл.694 ал.4 ТЗ е конституиран „Т.“ ЕООД като помагач на длъжника „Х. М“ ЕООД-в несъстоятелност. Третото лице оспорва предявените иски. Излага съображения за недопустимост на иска за вземане в размер на 142 865,15 лв., защото молбата за предявяване на това вземане е била върната от съда по несъстоятелността с влязло в сила определение.

Представен е изпълнителен лист от 21.11.2019 г. на СРС, 127 с-в, по гр.дело N 63715/15 г., с който „Х. М“ ЕООД / сега в несъстоятелност/ е осъден да плати на Софийски районен съд сумата от 56 356,04 лв. – държавна такса в заповедното производство.

Представен е изпълнителен лист от 15.01.2016 г. на СРС, 90 с-в, по гр.дело N 63713/15 г., с който „Х. М“ ЕООД / сега в несъстоятелност/ е осъден да плати на Софийски районен съд сумата от 142 865,15 лв. – държавна такса.

Представена е молба от 21.02.2024 г., с която Национална агенция за приходите е предявила в производството по несъстоятелност на длъжника „Х. М“ ЕООД по т.д. N 3105/16 г. на СГС вземания в размер на 321 178,20 лв. - по изп.лист от 21.11.2019 г. на СРС, 127 с-в, по гр.дело N 63715/15 г. и по изп.лист от 15.01.2016 г. на СРС, 90 с-в, по гр.дело N 63713/15 г.

С определението по чл.374 ГПК от 10.11.2023 г. съдът е приел за безспорно установено на основание чл.146 ал.1, т.3 и т.4 ГПК, че преди откриване на производството по несъстоятелност на ответника в полза на ищеца са съществували процесните публични вземания в претендирания размер.

При така установената фактическа обстановка съдът достигна до следните правни изводи:

Предмет на спора пред първоинстанционния съд са иски с правно основание чл. чл.694 ал.2, т.1 ТЗ.

По допустимостта на исковите. Вземанията, предмет на предявените по реда на чл.694 ТЗ установителни иски, са били заявени в производството по несъстоятелност и по тях **има произнА.не** от синдика, който ги е включил в обявления в ТР на 19.05.2023 г. списък с неприети вземания. След като е налице произнА.не от синдика по процесните вземания и след като възражението на ищеца по чл.690 ТЗ е оставено без уважение с определение от 31.07.2023 г. на СГС по т.д. N 3105/16 г., за ищеца е налице правен интерес да предяви иска по чл.694 ТЗ.

Определение от 31.07.2023 г. на СГС по т.д. N 3105/16 г., с което е оставено без уважение възражението на ищеца по чл.690 ТЗ, е обявено в ТР на 31.07.2023 г., а исковата молба е подадена по пощата на 14.08.2023 г. - т.е. предвиденият в нормата чл.694 ал.6 ТЗ преклузивен срок от 14 дни е спазен.

Третото лице е повдигнало в съдебното заседание на 12.12.2023 г. възражение, че молбата за предявяване на вземане в размер на 142 865,15 лв. – по изпълнителен лист от 15.01.2016 г. на СРС, 90 с-в, по гр.дело N 63713/15 г., е върната от съда по несъстоятелността с влязло в сила определение. В действителност с влязло в сила определение на СГС от 11.04.2023 г. по т.дело N 3105/16 г. молбата на ищеца за предявяване на вземането от 142 865,15 лв. е върната, но доколкото това вземане е било включено от синдика в списъка с неприети вземания и е било подадено възражение по чл.690 ТЗ, което е оставено без уважение от съда по несъстоятелността, защитата на кредитора по реда на чл.694 ТЗ е приложима.

В решение № 4 от 21.07.2022 г. по т.д. № 2475/2020 г., Т. К., I Т. О. на ВКС е прието, че предявяването на вземането в сроковете по по чл. 685 ал. 1 ТЗ, съответно чл. 688, ал. 1 ТЗ, не представлява процесуална предпоставка за допустимост на иска по чл. 694 ТЗ, както и че „въпросът дали вземането, предмет на предявен положителен установителен иск по чл. 694, ал. 2 ТЗ подлежи на удовлетворяване в производството по несъстоятелност, поради предявяването му при спазване на преклузивните срокове по чл. 685, ал. 1 ТЗ и чл. 688, ал. 1 ТЗ, е въпрос по съществото на спора и по него съдът дължи произна.не с решението си“.

По същество. Процесните вземания произтичат от изпълнителен лист от 15.01.2016 г. на СРС, 90 с-в, по гр.дело N 63713/15 г., с който „Х. М“ ЕООД / сега в несъстоятелност/ е осъден да плати на СРС сумата от 142 865,15 лв. – държавна такса, както и от изпълнителен лист от 21.11.2019 г. на СРС, 127 с-в, по гр.дело N 63715/15 г., с който „Х. М“ ЕООД / сега в несъстоятелност/ е осъден да плати на СРС сумата от 56 356,04 лв. – държавна такса. Задължението за държавна такса по съдебни производства е установено със закон – чл.4, б.“а“ ЗДТ, вр. с чл.71 ГПК, поради което попада в обхвата на чл.162 ал.2, т.3 ДОПК. Следователно вземанията по съдебните решения за присъдена държавна такса имат характер на публични вземания, поради което тези вземания подлежат на удовлетворение в производството по несъстоятелност – чл.164 ал.1 ДОПК.

По отношение на вземането по изпълнителен лист от 15.01.2016 г. на СРС, 90 с-в, по гр.дело N 63713/15 г. за държавна такса от 142 865,15 лв. Доколкото изпълнителният лист е издаден на 15.01.2016 г., няма никакво съмнение, че присъденото с него публично вземане за държавна такса е възникнало преди постановяване на решението за откриване на производството по несъстоятелност на 20.10.2017 г.

Вземането за държавна такса, присъдено с влязло в сила съдебно решение, следва да се приравни на установено с влязъл в сила акт публично вземане по чл.687 ал.2 ТЗ, доколкото в нормата на чл.209 ал.1, т.6 ДОПК влязлото в сила съдебно решение е предвидено като основание за предприемане на принудително изпълнение.

След като процесното публично вземане е възникнало преди решението за откриване на производството по несъстоятелност и е установено с влязло в сила съдебно решение към 15.01.2016 г., това вземане на основание чл.687 ал.2 ТЗ подлежи на служебно включване от синдика в списъка на предявените вземания. Това означава, че за него не се отнася изискването за предявяване в сроковете по чл.685 ал.1 и чл.688 ал.1 ТЗ.

Само когато публичните вземания са възникнали преди откриване на производството по несъстоятелност, но актът за тяхното установяване не е влязъл в сила към този момент, тези вземания следва да се предявят в сроковете по чл.685 ал.1 и чл.688 ал.1 ТЗ / **решение № 50181 от 03.02.2023 г. по т.д. № 1777/2021 г., Т. К., I Т. О. на ВКС, решение № 4 от 21.07.2022 г. по т.д. № 2475/2020 г., Т. К., I Т. О. на ВКС/**. Случаят обаче не е такъв, защото изпълнителният лист по влязлото в сила съдебно решение е издаден много преди откриване на производството по несъстоятелност, в който случай приложение следва да намери правилото на чл.687 ал.2 ТЗ.

В подкрепа на извода, че вземането по влязъл в сила акт, респ. по влязло в сила съдебно решение подлежи на основание чл.687 ал.2 ТЗ на служебно включване от синдика и за него не важат изискванията за предявяване в сроковете по чл.685 ал.1 и чл.688 ал.1 ТЗ, е правилото на чл. 164 ал. 4 във вр. с, ал. 1 ДОПК, което предвижда, че в хипотезата на предприето събиране на публични вземания чрез участие в производство или чрез присъединяване към открито производство по несъстоятелност на длъжника, установеното с влязъл в сила акт публично вземане подлежи на незабавно включване от синдика в списъка на приетите от него вземания, както е предявено. Публично вземане, установено с влязъл в сила акт, респ. влязло в сила съдебно решение, подлежи на приемане от синдика и без носителят му да го е предявил в производството по несъстоятелност. Ето защо съдът приема, че когато не е изпълнено законовото задължение от синдика, това вземане подлежи на включване в списъка с приети вземания, макар и да е предявено след сроковете по чл.685 ал.1 и чл.688 ал.1 ТЗ.

В **решение № 179 от 18.03.2021 г. по т.д. № 15/2020 г., Т. К., II Т. О. на ВКС** е прието, че „щом синдикът е длъжен да включи изчерпателно посочените в чл. 687 ТЗ вземания служебно и следва да изпълни това си задължение незабавно с грижата на добрия търговец, то по аргумент от по- силното основание, **не е необходимо спазване на срокове за предявяване на старите вземания**, при неизпълнение задължението на синдика за тяхното служебно установяване - арг. от чл. 658, ал. 1, т. 10 ТЗ“.

Служебното вписване на вземанията по реда на чл.687 ТЗ представлява една допълнителна защита, респ. привилегия за носителите на тези вземания, а именно за работниците и служителите, държавата и общините, а законодателят при предоставянето на тази засилена защита се е ръководил от социални и фискални съображения. След като синдикът е длъжен служебно да включи вземането по чл.687 ал.2 ТЗ, следва да се приеме, че неговото предявяване не е необходимо, поради което по аргумент от по-силното основание, когато синдикът не е изпълнил задължението за служебно установяване и включване на такова вземане, носителят му има право да го предяви, като за него не важат срокове за

предявяване на старите вземания.

Искът за сумата от 142 865,15 лв. е основателен и следва да бъде уважен. Непредявяването на това вземане в сроковете по чл.685 ал.1 и чл.688 ал.1 ТЗ не може да бъде аргумент за несъществуване на вземането, доколкото вземането на основание чл.687 ал.2 ТЗ подлежи на служебно приемане от синдика.

По отношение на вземането по изпълнителен лист от 21.11.2019 г. на СРС, 127 с-в, по гр.дело N 63715/15 г. за сумата от 56 356,04 лв. Изпълнителният лист е издаден на 21.11.2019 г., но видно е от неговата титулна част, че основаниято за издаването му е решение N 32/23.06.2017 г. по т.дело N 75/16 г. на Окръжен съд –гр.Перник. От страна на синдика е направено с писмения отговор позоваване на определението от 31.07.2023 г. на СГС по т.дело N 3105/16 г., с което е прието, че решението е неприсъствено и е влязло в сила на **23.06.2017 г.** Останалите страни не са направили оспорване и не са въведени твърдения и представени доказателства, че решението е влязло в сила на по-късна дата, поради което съдът приема, че вземането за държавна такса от 56 356,04 лв. се дължи на основание влязло в сила на **23.06.2017 г.** решение N 32/23.06.2017 г. по т.дело N 75/16 г. на окръжен съд –гр.Перник.

Вземането за сумата от 56 356,04 лв. е възникнало преди откриване производството по несъстоятелност, защото е установено с влязло в сила на 23.06.2017 г. неприсъствено съдебно решение, публикувано на <https://legalacts.justice.bg>, но е предявено от НАП след изтичане на сроковете по чл. 685, ал. 1 ТЗ и чл. 688, ал. 1 ТЗ – с молба от 27.02.2023 г. Издаването на изпълнителния лист на 21.11.2019 г. е ирелевантно, защото вземането за държавна такса е установено с влязло в сила на 23.06.2017 г. съдебно решение. По изложените по-горе съображения съдът приема, че това е вземане, което е подлежало на основание чл.687 ал.2 ТЗ на служебно приемане от синдика. Вземането не е било включено от синдика, поради което носителят има право да го предяви в производството по несъстоятелност и без да спазва сроковете по чл.685 ал.1 и чл.688 ал.1 ТЗ. Искът за сумата от 56 356,04 лв. е основателен.

При тези факти съдът намира, че искът за главница е основателен и следва да бъде уважен за сумата от общо 199 473,83 лв. – с поредност по чл.722 ал.1, т.6 ТЗ.

По отношение на исковите за лихва. Вземанията за лихва, натрупана до решението за откриване на производство по несъстоятелност, се дължат на основание чл. 1, ал. 1 от Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни вземания, но тези вземания не са установени с двете съдебни решения. Това означава, че вземанията за лихва попадат извън обхвата на чл.687 ал.2 ТЗ, поради което е следвало да бъдат предявени в сроковете по чл. 685 и чл. 688, ал. 1 ТЗ. Предявяване в посочените срокове не е сторено, поради което исковите за натрупаната лихва до откриване на производството по несъстоятелност, т.е за старите вземания, следва да се отхвърлят. Това е така, защото възможността тези вземания да бъдат приети за удовлетворяване в производството по несъстоятелност е обусловена от предявяването им в определените в чл.685 ал.1 и чл.688 ал.1 ТЗ срокове. Искът за сумата от 25 605,92 лв. – натрупана лихва за периода до 20.10.2017 г., следва да се отхвърли.

На основание чл.162 ГПК съдът определя размер на лихвата от 108 256,93 лв., която е натрупана за периода след датата на откриване на производството по несъстоятелност до 20.02.2023 г., но предвид заявения размер в молбата за предявяване на вземането, следва да се установи вземане в претендирания от ищеца размер от 96 351,09 лв., както и от предявяване с молбата от 27.02.2023 г. до окончателното плащане – с поредност по чл. 722, ал. 1, т. 9 ТЗ.

С оглед на изложеното съдът намира, че предявеният иск за главница следва да се уважи изцяло, искът за лихва следва да се уважи за сумата от 96 351,09 лв., а до пълния предявен размер акцесорният иск следва да се отхвърли.

Мотивиран съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по предявени от Национална агенция за приходите, гр.София, ул.“Княз ****”, срещу „Х. М“ ЕООД-в несъстоятелност, ЕИК ****, искове с правно основание чл. 694 ал. 2, т.1 ТЗ, че в полза на Национална агенция за приходите съществуват срещу „Х. М“ ЕООД-в несъстоятелност, ЕИК ****, публични вземания за държавна такса в размер на общо **199 221,19 лв.** – с поредност по чл.722 ал.1, т.6 ТЗ, от които 56 356,04 лв. – дължима на СРС по гр.дело N 63715/15 г., и 142 865,15 лв. - дължима на СРС по гр.дело N 63713/15 г.; вземания за законна лихва в размер на общо **96 351,09 лв.** /77 638,87 лв. и 18712,22 лв./, натрупана през периода 21.10.2017 г. – 20.02.2023 г. върху дължимата главница, както и за законна лихва от предявяването на вземанията на 27.02.2023 г. до окончателното им заплащане - с поредност по чл. 722, ал. 1, т. 9 ТЗ, които са включени в обявления в ТР на 19.05.2023 г. списък на неприети вземания и с обявено в ТР на 31.07.2023 г. определение от 31.07.2023 г. на СГС, VI-17 с-в, по т.д. № 3105/2016 г. не са приети в производството по несъстоятелност.

ОТХВЪРЛЯ предявения от Национална агенция за приходите срещу „Х. М“ ЕООД-в несъстоятелност иск с правно основание чл.694 ал.2, т.1 ТЗ за установяване на вземане в размер на 25 605,92 лв. – натрупана лихва за периода до откриване на производството по несъстоятелност на 20.10.2017 г.

Решението е постановено при участието на синдика на „Х. М“ ЕООД-в несъстоятелност и на третото лице „Т.“ ЕООД, което е конституирано като помагач на ответника „Х. М“ ЕООД-в несъстоятелност.

Решението може да се обжалва пред САС в двуседмичен срок от връчването.

Съдия при Софийски градски съд: _____